

vil jeg nødig gaa ind derpaa; thi jeg haaber, at der vil komme en bedre og mere passende Leilighed, naar engang selve Lovforslaget paa regelmæssig Maade foreligger her, til da at behandle Sagens Realitet. Nei, for mig er det alene af formelle Hensyn, der for mig synes i sig at skjule en virkelig principiel og stor Betydning, at jeg tillader mig at henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa mit Vædringsforslag og beder Dem udelukkende af dette Hensyn at stemme for det, saa at Afstemningen paa ingen Maade vil være til Præjudice for Sagen selv under dens fremtidige regelmæssige Gang her i Thinget, og det forekommer mig, at selv iverige Venner af Udvildelsen maatte med denne Betragtningssmaade for Die kunne stemme for Vædringsforslaget; thi derved bevares Landstingets virkelige Indflydelse paa Sagens Afgjørelse, og Hævdelsen af denne burde dog vel af Alle anses som vigtigere end den sjældnede Tilfredsstillelse af visse Leilighedsønsker. Med disse Betragtninger skal jeg tillade mig at anbefale Vædringsforslaget til det høje Things velvillige Overveelse.

Kanfer: Det ærede Medlem sluttede sit Foredrag omtrent paa den Maade, at, ifald Thinget stemte for hans Vædringsforslag, saa vilde derved kun det formelle Spørgsmaal, for hvilket han har været Talsmand, være afgjort, medens derimod Intet vilde være afgjort med Hensyn til selve Realiteten, thi han havde ikke sagt et eneste Ord om Sagens Realitet. Naar man stemmer over et Vædringsforslag, saa er det jo imidlertid ikke det, der er sagt om Vædringsforslaget, som derved bliver afgjort, men derimod Vædringsforslagets Indhold, og dette bliver jo det Samme, hvad enten det ærede Medlem motiverer det med Hensyn til Sagens Realitet eller med Hensyn til den formelle Side af Sagen. Altsaa, naar Vædringsforslaget vedtages, saa vedtages i Virkeligheden Vædringsforslagets Indhold. Nu staar der jo i det ærede Medlems Vædringsforslag: „Til Udvildelse af Havnen ved Frederikshavn 2,200,000 Kr., 1ste Bidrag, 200,000 Kr., udgaar“, og dette er en Realitet. Det er en Realitet, at 200,000 Kr., som ere foreslaaede anvendte til Udvildelsen af Frederikshavns Havn, ikke blive bevilgede, og at altsaa Udvildelsen af Frederikshavns Havn ikke kan paabegyndes, men at Sagen kommer til at ligge hen til en Fremtid, som Ingen af os kender. Dette mener jeg dog, at man afgjør ved Afgjørelsen af det ærede Medlems Vædringsforslag, og ved at stemme for dette stemmer man altsaa for noget Andet, end om et formelt Spørgsmaal, nemlig om et fuldkomment reelt Spørgsmaal. Jeg skal nu tillade mig at anføre nogle Ord med Hensyn til den reelle Side af Sagen, da det ærede Medlem jo forbigik denne. Jeg kan — ligesom ogsaa Fi-

nantsubvalget i det Hele — dele det ærede Medlems Vællagelse over den formelle Gang, som Sagen har taget. Hertil har jeg endnu een Grund, som det ærede Medlem, om han end har antydet den, dog ialtsald ikke har fremhævet, men som jeg nu nærmere skal omtale. Jeg vil sige, at ligesom er det ikke rigtigt, at et Lovforslag afgjøres paa denne Maade; men naar det ærede Medlem særlig ydede den høitærede Indenrigsminister sin Tak, fordi han havde fremlagt det som et særligt Lovforslag og derved givet begge Thing Leilighed til at træffe en Afgjørelse, saa veed jeg dog ikke, om denne Tak — hvor gjerne jeg end under den høitærede Minister den — egentlig er i høieste Grad fortjent her, thi dette Lovforslag afløste jo en Fremgangsmaade, som var brugt af den høitærede Indenrigsminister Aaret iforveien, og som netop gik ud paa ved en Bevilling af 300,000 Kr. paa FinantsLoven at afgjøre Spørgsmaalet om Frederikshavns Havns Udvildelse. Jeg antager, at den høitærede Indenrigsminister maa have haft stærke Grunde til at tvivle om, at han kunde sætte det Forslag, ifølge hvilket der forlangtes 300,000 Kr. som en Begyndelse, igjennem, siden han opgav dette Forslag og afløste det med et andet derfra forskjelligt Forslag, som kom ind i det andet Thing som et Lovforslag. Jeg siger, at jeg beklager denne Fremgangsmaade, fordi jeg har den Overbevisning, at det Forslag, hvorved der forlangtes 300,000 Kr., og som var det første Forslag, altsaa den første Plan, den høitærede Indenrigsminister forelagde, havde store Fortrin for det, som den høitærede Indenrigsminister senere er fremkommet med. Dette er en Altsuelse, som ogsaa deles af den høitærede Indenrigsminister selv, thi det fremhæves udtrykkelig i Motiverne til dette Lovforslag, at den Plan, som nu foreligger, ikke kan fyldestgjøre de Krav, som Skibsfarten kan stille, paa samme Maade som den tidligere Plan, hvortæn med Hensyn til Havnens Rummelighed, med Hensyn til Dybgaandet af de Skibe, som kunne komme derind, eller med Hensyn til Beføllingens Lethed, hvilket jo Altsammen er Momenter af den største Vigtighed, naar man taler om en Havn. Men selv om det Forslag, som først fremkom, ogsaa maa betragtes haabe som det helbigste og det hensigtsmæssigste, ja, maasse endog, naar man ser det fra et videre Standpunkt, som det mest økonomiske, saa synes jeg dog ikke, at Spørgsmaalet er af den Betskaffenhed, at man derfor skal modsætte sig et Forslag, som senere er fremkommet fra den høitærede Minister, idet det jo maa antages, at han maa have haft stærke Grunde til at foretage denne Forandring. I det første Forslag var Udgiften kalkuleret til 4,600,000 Kr., af hvilke der forlangtes 300,000 Kr. til en første Begyndelse, men som ikke bleve bevilgede; det andet For-